

Umsögn frá hjúkrunarfræðingi

Fólk á flóttu og umsækjendur um alþjóðlega vernd eru einn af okkar viðkvæmustu samfélagshópum. Í þessu frumvarpi er vegið harkalega að grundvallar rétti þeirra til öruggrar heilbrigðisþjónustu.

Sjúklingur á rétt á þjónustu sem miðast við ástand hans og horfur á hverjum tíma, byggt á bestu þekkingu sem völ er á. Virða skal rétt sjúklings til að ákveða sjálfur hvort hann þiggur meðferð... enga meðferð má framkvæma án samþykkist sjúklings (Úr lögum um réttindi sjúklunga 1997 nr. 74 28. Maí). Í fyrirbyggjandi frumvarpi er lögreglu gefin heimild til að neyða sjúklunga til að gangast undir heilbrigðis skoðun og læknisrannsókn. Það hlýtur að stangast á við rétt sjúklings um að ákveða sjálfur hvort hann þiggur meðferð.

I frumvarpinu er ætlunin að tryggja lögreglu heimild til að afla heilsufarsupplýsinga frá heilbrigðisyfirvöldum og það með réttinn til að neyða heilbrigðisstarfsfólk til að afhenda slíkar upplýsingar.

I siðareglum hjúkrunarfræðinga er hjúkrunarfræðingi gert skylt að hafa samráð við skjólstæðing sinn og virða rétt hans til að taka ákvarðanir um eigin meðferð auk þess sem hjúkrunarfræðingur stendur vörð um réttindi skjólstæðings til einkalífs og gætir trúnaðar og þagmælsku.

Verði þetta frumvarp að lögum vegur það harkalega að rétti fólks á flóttu til grunn heilbrigðisþjónustu.

Ég tel það vera skyldu okkar að byggja lagaumhverfi okkar upp þannig að það þjóni okkar viðkvæmustu samfélagshópum á sem bestan hátt.

Við eigum öll skilið gott aðgengi að bestu mögulegu heilbrigðisþjónustu

Marta Jóns Hjördísardóttir, hjúkrunarfræðingur.